

Publicerad 2009-03-25 17:41 av Tärningen är kastad

Det är faktisk så som jag känner mig just nu.

En visa i grått

I ett hus utan ljus jag sätter mig ner
drömmer om frihet och ser vad som sker
Tar min gitarr slår an en ton
försöker att väcka den slumrande tron

Men rummet är mörkt och livet är trist
dörren är låst,nyckeln kasta jag visst
Färgen den flagnar,tapeten är sliten
fast jag är vuxen jag känner mig liten

Men jag har nu förstått, det blev en visa i grått
om att ingen mig kommer sakna
i ett rum utan tid.med ingen strid
där jag kan sakta vakna

Jag håller upp ett glas vin
gläntar försiktigt på fönstrets gardin
Ser då en värld hård och brutal
väljer att blunda från helvetets kval

För om dörren är låst och nyckel ej finns
Jag gömmer mig bakom allt som jag minns
Då världen var lycklig och jorden var platt
och ljuset det spred sig även vid natt

Men jag har nu förstått, det blev en visa i grått
om att ingen mig kommer sakna
i ett rum utan tid.med ingen strid
där jag kan sakta vakna

Jag tänder ett ljus i mitt mörka hus
inser att drömmen har blivit till grus
Allt som finns kvar jag inom mig har
och hur jag än söker jag får inga svar

På varför det blev så som det blev
och vad det var som framåt mig drev
Frågor var många men svaren var få

hur kunde jag låta mitt liv från mig gå

Men jag har nu förstått, det blev en visa i grått
om att ingen mig kommer sakna
i ett rum utan tid.med ingen strid
där jag kan sakta vakna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tärningen är kastad med Poeter.se id #11784 innehar upphovsrätten